

Van der Staaij

maken met andere uitvloeisels van omstreden wetgeving. Ik noem het homohuwelijk. Als gevolg hiervan zag de zogenaamde "flitsscheiding" het licht; het versneld scheiden zonder rechterlijke tussenkomst via de oneigenlijke route van de omzetting van het huwelijk in een geregistreerd partnerschap. Wij betreuren het dat de staatssecretaris deze mogelijkheid vooralsnog wil laten voortbestaan.

De opeenvolgende veranderingen in de wetgeving rond het huwelijk hebben het wettelijk huwelijk van steeds meer wezenskenmerken beroofd. In het personen- en familierecht zijn in de afgelopen decennia in hoog tempo talloze wijzigingen aangebracht. In de literatuur wordt inmiddels gesproken over "de chaos in het familierecht". In Themis werd eerder dit jaar opgemerkt dat bij alle wijzigingen wetstechnisch veel fouten zijn gemaakt en een warrig systeem is ontstaan waarin zelfs ervaren civielrechtelijke juristen moeizaam hun weg trachten te vinden. Herkent de staatssecretaris dit beeld? Ernstiger dan wetstechnische fouten is echter nog de stuurlaarsziekte die het personen- en familierecht uitademt. Welke inhoudelijke beginselen geven nog richting en consistentie aan dit rechtsgebied?

Ik rond af met de aansporing om de vaste grondslag voor het justitiebeleid te zoeken in het Woord van God. Het verschil tussen recht en onrecht, tussen gerechtigheid en ongerechtigheid wordt alleen bij dit licht gezaghebbend helder.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De voorzitter: Na de lunchpauze beginnen wij met de eerste termijn van de behandeling van de begroting van Verkeer en Waterstaat. Hopelijk kunnen wij vanavond de behandeling van de begroting van Justitie afronden.

De vergadering wordt van 12.05 uur tot 12.55 uur geschorst.

□

De voorzitter: De ingekomen stukken staan op de lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering

daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Ik geef het woord aan de heer Te Veldhuis tot het uitbrengen van verslag namens de commissie voor het Onderzoek van de Geloofsbrieven.

De heer **Te Veldhuis**, voorzitter der commissie: Mevrouw de voorzitter. De commissie voor het Onderzoek van de Geloofsbrieven heeft de stukken onderzocht die betrekking hebben op de heer G.J.C. Horn te Amsterdam.

De commissie is eenparig tot de conclusie gekomen dat hij terecht benoemd is verklaard tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De commissie stelt u daarom voor om hem toe te laten als lid van de Kamer. Daartoe dient hij wel eerst de verklaring en belofte af te leggen, zoals die zijn voorgeschreven bij de wet van 27 februari 1992, Staatsblad 120.

De commissie verzoekt u tot slot om de Kamer voor te stellen om het volledige rapport in de Handelingen op te nemen.

De voorzitter: Ik bedank namens de Kamer de commissie voor haar verslag en stel voor, dienovereenkomstig te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

(Het rapport is opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

De voorzitter: De heer Horn is in het gebouw der Kamer aanwezig. Ik verzoek de griffier, hem binnen te leiden.

Nadat de heer Horn door de griffier is binnengeleid, legt hij in handen van de voorzitter de bij de wet voorgeschreven verklaringen en beloften af.

De voorzitter: Ik wens u van harte geluk met het lidmaatschap van de Tweede Kamer. Ik verzoek u de presentielijst te tekenen en daarna in ons midden plaats te nemen.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Regeling van werkzaamheden

De voorzitter: Ik stel voor, te behandelen morgen bij het begin van de vergadering:
- het wetsvoorstel Verlenging van de zittingsduur van de raden van de gemeenten Heerjansdam en Zwijndrecht in verband met de samenvoeging van deze gemeenten (27888);
- het wetsvoorstel Verlenging van de zittingsduur van de raden van de gemeente Echt en Susteren in verband met de samenvoeging van deze gemeenten en toevoeging van de kern Nieuwstadt aan Sittard-Geleen (28054);
- het wetsvoorstel Verlenging van de zittingsduur van de raden van de gemeenten in Zeeuws-Vlaanderen in verband met de herindeling van deze gemeenten (28058).

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De voorzitter: Het woord is aan mevrouw Kant.

Mevrouw **Kant** (SP): Mevrouw de voorzitter. Gisteren werden wij via de uitzending van NOVA geconfronteerd met een onderzoek dat wij al kenden over de oorzaak van en de problemen met het tekort aan intensive-carebedden. Ik vond de nieuwe signalen die in de uitzending naar voren kwamen van mensen uit het werkveld wel ernstig. De reacties van de minister vond ik nogal onbevredigend. Om die reden wil ik de Kamer verzoeken de minister van Volksgezondheid over dit onderwerp te mogen interpelleren.

Mevrouw **Hermann** (GroenLinks): Voorzitter. Het onderzoek waarover mevrouw Kant spreekt, heeft mij al maandag jongstleden gebracht tot het indienen van schriftelijke vragen. Alvorens daarover met de minister in debat te gaan, wil ik graag het antwoord van de minister hebben op deze vragen.

De voorzitter: De vragen liggen er dus al. Wij kunnen de minister verzoeken de antwoorden op de vragen op een zodanig tijdstip aan de Kamer voor te leggen – heden of morgen in de loop van de ochtend – dat de Kamer, zo zij dat wil, daar morgen bij de regeling van werkzaamheden op terug kan komen.

Voorzitter

De heer **Buijs** (CDA): Voorzitter. Ik wil nog reageren op het verzoek van mevrouw Kant. Het probleem dat zij aangeeft, is niet nieuw. Gisteren werd het alleen op een bepaalde wijze in NOVA gepresenteerd. De juistheid van een en ander is nog niet duidelijk. De minister heeft aangekondigd een onderzoek te willen instellen. Ik wil de minister nadrukkelijk verzoeken in de brief aan te geven op welke termijn dit onderzoek kan worden afgerond, zodat de Kamer beter en nader kan worden geïnformeerd. In het verleden is hierover al uitgebreid gediscussieerd.

De **voorzitter**: Het lijkt mij goed dat wij het kabinet verzoeken om een spoedige beantwoording van de schriftelijke vragen van mevrouw Hermann en daarnaast het stenogram van dit gedeelte van de vergadering doorgeleiden naar het kabinet. Wij kunnen bezien in hoeverre daarop wordt gereageerd. Deze reactie moet dan vandaag of morgenvroeg bij de Kamer aanwezig zijn.

Mevrouw **Kant** (SP): Ik vind dat prima suggesties. Het probleem is inderdaad niet nieuw, maar juist omdat het probleem niet wordt opgelost en gezien de ernst van de situatie, vind ik het reëel om daar op heel korte termijn een debat over te voeren met de minister en zo de verantwoordelijke bewindspersoon ter verantwoording te roepen. Ik vind het prima dat er eerst een brief komt en dat de vragen worden beantwoord. Misschien kan de minister in die brief duidelijk ingaan op hetgeen gisteren naar voren is gebracht. Volgens mij ging het om een onderzoek op initiatief van het ministerie. De minister heeft gisteren in de uitzending al gereageerd, dus in feite kennen wij haar reactie al. Ik vind het prima als zij die ook op papier zet. Wij vinden het uitstekend om hierop morgen bij de regeling van werkzaamheden terug te komen. Dat zal ik ook zeker doen, maar mijn inzet is wel dat wij hierover, het liefst morgen, een debat voeren.

De **voorzitter**: Daar neem ik kennis van. Ik wijs er wel op dat volgens de procedure van de Kamer mevrouw Hermann het voortouw heeft omdat zij eerder was. Een en ander hangt af van hetgeen mevrouw Hermann wil,

maar dat hoor ik dan morgen wel. Dat lijkt mij het beste.

Overeenkomstig het voorstel van de voorzitter wordt besloten.

De heer **Buijs** (CDA): Mevrouw Kant vraagt nu om een debat. Het woord "interpellatie" is verdwenen. Als ik dat goed heb gehoord, vraag ik om een bevestiging.

Mevrouw **Kant** (SP): Dat hangt af van de situatie morgen. Als wij gezamenlijk besluiten tot een debat, vind ik dat prima, als het morgen maar plaatsvindt.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Stellingwerf.

De heer **Stellingwerf** (Christen-Unie): Wij gaan een paar uur later dan gepland beginnen met de begrotingsbehandeling van het ministerie van Verkeer en Waterstaat. Morgenochtend is de tweede termijn gepland. Volgens geruchten verandert dat misschien weer. Ik pleit ervoor, morgenochtend de tweede termijn van Verkeer en Waterstaat te handhaven.

De **voorzitter**: Mijnheer Stellingwerf, u weet heel goed dat ik daar op dit moment absoluut niet op kan reageren. Wij hebben nog twee dagdelen te gaan. Het hangt ervan af hoe het verloop tijdens deze twee dagdelen zal zijn. U en uw collega's kunnen daar zelf heel veel aan doen! Als wij namelijk op tijd, dat wil zeggen om een uur of zes vanavond, klaar zijn met de eerste termijn van de kant van de Kamer, dan ben ik ervan overtuigd dat u volledig uw zin krijgt.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat (XII) voor het jaar 2002 (28000-XII);**

- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Infrastructuurfonds voor het jaar 2002 (28000-A).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Eurlings** (CDA): Mevrouw de voorzitter. Het wordt hoog tijd dat Nederland de mobiliteit hoger op de agenda gaat plaatsen. Zo verwelkomde de Belgische premier Verhofstadt zijn Nederlandse collega op de EU-top te Gent. Hij arriveerde namelijk een uur te laat vanwege verkeersopstoppingen op onze wegen.

De bereikbaarheid is de afgelopen jaren naar een zorgelijk niveau gezakt. Files van in totaal meer dan 200 km zijn geen uitzondering meer. Gisteren werd zelfs het record van 400 km bereikt. Opstoppingen zijn niet alleen tot de weg beperkt. Ook bij de Nederlandse Spoorwegen is de kwaliteit naar een dieptepunt gedaald. Gevolg van dit alles is een gevoel van onmacht bij de burgers. Zij willen best gebruik maken van een goed openbaar vervoer, maar het probleem is dat zij meestal geen keuze hebben. Wat is immers hun dagelijkse praktijk? Als zij voor het openbaar vervoer kiezen, worden zij gestraft met steeds nieuwe vertragingen, staanplaatsen en een groot gevoel van onveiligheid. Als je dan toch maar de auto neemt, mag je iedere ochtend weer achter aanschuiven in de file.

De oogst van de paarse jaren is dan ook schraal: veel stilstand, onvoldoende dynamiek. Deze schrale oogst verwijt de fractie van het CDA deze minister niet als enige. Ook haar voorgangster mevrouw Jorritsma beloofde meer dan realiteit werd. De ambities rond de infrastructuur en mobiliteit zijn door beiden onvoldoende krachtig gerealiseerd. Drie kernpunten wil ik hierbij speciale aandacht geven.

1. De kwaliteit van het openbaar vervoer. Dit vraagstuk heeft een sociale en een logistieke kant. De bedreigende incidenten op sommige spoortrajecten zijn allang niet meer incidenteel. Als conducteurs bewust doorrijden bij sommige stations uit vrees voor geweld, is voor hen en voor de samenleving de maat vol. Als tweederde van het spoorpersoneel in een jaar slachtoffer is geweest van een of meer incidenten, is het beloven van een chipkaart en van afgesloten perrons in het jaar 2003 geen houdbaar antwoord!

Logistiek zijn de ambities evenmin gerealiseerd. Noodzakelijke impulsen als lightrail en hoogwaardige verbinding met het noorden en het